Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

19. juli 2012*

»Internet — topdomænet .eu — forordning (EF) nr. 874/2004 — domænenavne — trinvis registrering — artikel 12, stk. 2 — begrebet »indehavere af ældre rettigheder« — person, der af en varemærkeindehaver bemyndiges til i eget navn, men for indehaverens regning, at registrere et domænenavn, der er identisk med eller ligner det pågældende varemærke — ikke tilladelse til andre former for brug af tegnet som varemærke«

I sag C-376/11,

angående en anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 267 TEUF, indgivet af Cour d'appel de Bruxelles (Belgien) ved afgørelse af 29. juni 2011, indgået til Domstolen den 15. juli 2011, i sagen:

Pie Optiek SPRL

mod

Bureau Gevers SA,

European Registry for Internet Domains ASBL,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J.N. Cunha Rodrigues, og dommerne U. Lõhmus (refererende dommer), A. Rosas, A. Ó Caoimh og A. Arabadjiev,

generaladvokat: V. Trstenjak

justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 21. marts 2012,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Pie Optiek SPRL ved avocats E. Wéry og T. van Innis

— Bureau Gevers SA ved avocats B. Docquir og B. Michaux

— European Registry for Internet Domains ASBL ved avocats G. Glas og H. Haouideg

* Processprog: fransk.

— Europa-Kommissionen ved F. Bulst og C. Vrignon, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 3. maj 2012,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningen om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af artikel 12, stk. 2, og artikel 21, stk. 1, litra a), i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april 2004 om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet .eu og dets funktioner samt principperne for registrering (EUT L 162, s. 40).

2 Anmodningen er blevet fremsat i forbindelse med to tvister mellem Pie Optiek SPRL (herefter »Pie Optiek«) og dels Bureau Gevers SA (herefter »Bureau Gevers«), dels European Registry for Internet Domains ASBL (herefter »EURid«) vedrørende den registrering af domænenavnet www.lensworld.eu, som Bureau Gervers fik foretaget i eget navn, men for Walsh Optical Inc.'s (herefter »Walsh Optical«) regning, idet sidstnævnte er et amerikansk selskab, der er indehaver af det varemærke, der svarer til dette domænenavn.

Retsforskrifter

Forordning (EF) nr. 733/2002

3 I 6. og 16. betragtning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 733/2002 af 22. april 2002 om implementering af topdomænet .eu (EFT L 113, s. 1) anføres følgende:

»(6) Ved hjælp af topdomænet .eu bør det indre marked blive mere synligt på den virtuelle markedsplads på internettet. Topdomænet .eu bør give en klar forbindelse til Det Europæiske Fællesskab, den tilhørende retlige ramme og det europæiske marked. Dermed skulle europæiske virksomheder, organisationer og fysiske personer få mulighed for at lade sig registrere i et særligt domæne, der tydeliggør denne forbindelse. Som sådant bliver topdomænet .eu ikke blot et centralt element for den elektroniske handel i Europa, det vil også bidrage til at opfylde målsætningerne i […] artikel 14 [EF].

[…]

(16) Vedtagelsen af generelle retningslinjer til forebyggelse af spekulation i og misbrug af registrering af domænenavne bør sikre, at indehaverne af ældre rettigheder, der er anerkendt eller fastlagt i medfør af national ret og/eller fællesskabsretten, og offentligretlige organer vil få tildelt en særlig periode (en indledende periode, »sunrise period«), hvor registreringen af deres domænenavne udelukkende er forbeholdt [disse] indehavere […] samt […] offentligretlige organer.«

4 Den pågældende forordning fastsætter i henhold til dens artikel 1 betingelserne for implementeringen af topdomænet .eu, herunder udpegelsen af en topdomæneadministrator, og fastlægger de generelle politiske rammer for administratorens funktionsmåde.

5 I forordningens artikel 4, stk. 2, bestemmes:

»Topdomæneadministratoren skal:

[…]

b) registrere domænenavne i topdomænet .eu gennem en akkrediteret .eu-registrator efter anmodning fra:

i) ethvert foretagende, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed i Fællesskabet, eller

ii) enhver organisation hjemmehørende i Fællesskabet, dog med forbehold af national ret, eller

iii) enhver fysisk person med bopæl i Fællesskabet.«

6 Artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 733/2002 bestemmer:

»Kommissionen vedtager […] retningslinjer, [som bl.a. skal omfatte]:

[…]

b) forebyggelse af spekulation i og misbrug af registrering af domænenavne, herunder muligheden for trinvis registrering af domænenavne med henblik på at sikre, at indehaverne af ældre rettigheder, der er anerkendt eller fastlagt i medfør af national ret og/eller fællesskabsretten, samt offentlige myndigheder får passende midlertidige muligheder for at registrere deres navne.«

7 Kommissionen har i henhold til denne bestemmelse vedtaget forordning nr. 874/2004.

Forordning nr. 874/2004

8 I 12. betragtning til forordning nr. 874/2004 anføres:

»Der bør etableres en procedure for trinvis registrering, således at ældre rettigheder i henhold til fællesskabsretten eller national ret beskyttes. Trinvis registrering bør ske i to etaper med henblik på sikring af, at indehavere af ældre rettigheder får passende muligheder for at registrere de navne, som de har ældre rettigheder til. […]«

9 Forordningens artikel 2, stk. 1-3, bestemmer:

»Enhver berettiget part anført i artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 733/2002 kan registrere et eller flere domænenavne under topdomænet .eu.

Medmindre andet er fastsat i kapitel IV, tildeles brugsretten til et domænenavn til den registreringsberettigede, hvis ansøgning først modtages af topdomæneadministratoren på teknisk korrekt måde og i overensstemmelse med denne forordning. I denne forordning benævnes dette kriterium om den første modtagelse »først i tid«-princippet.

Når et domænenavn er registreret, bliver det først tilgængeligt for yderligere registrering, hvis registreringen udløber uden at være blevet fornyet, eller hvis domænenavnet bliver tilbagekaldt.«

10 Kapitel IV i forordning nr. 874/2004, der omfatter forordningens artikel 10-14, vedrører den trinvise registreringsprocedure. Forordningens artikel 10, stk. 1, første og andet afsnit, er affattet som følger:

»Indehavere af ældre rettigheder, der er anerkendt i eller indrømmet i henhold til national ret og/eller fællesskabsretten, og offentlige organer har ret til at ansøge om registrering af domænenavne inden for en periode med trinvis registrering, inden den almindelige registrering under domænet .eu begynder.

Ved »ældre rettigheder« forstås bl.a. registrerede nationale og EF-varemærker […]«

11 Det bestemmes i forordningens artikel 12, stk. 2, første til tredje afsnit:

»Perioden for trinvis registrering varer fire måneder. Almindelig registrering af domænenavne påbegyndes først, når perioden med trinvis registrering er udløbet.

Trinvis registrering finder sted i to delperioder på hver to måneder:

Under første del af den trinvise registrering kan der kun ansøges om registrering af registrerede nationale og EF-varemærker, geografiske betegnelser og de betegnelser og forkortelser, der er omhandlet i artikel 10, stk. 3, som domænenavne, og ansøgning kan kun indgives af indehavere [o.a.: i den franske version af forordningen er anført »les titulaires et les licenciés«] af ældre rettigheder og af de offentlige organer, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1.«

12 Artikel 21 i forordning nr. 874/2004 med overskriften »Spekulation i og misbrug af registreringer« bestemmer i stk. 1:

»Et registreret domænenavn kan tilbagekaldes efter den fornødne udenretslige eller retslige procedure, hvis det pågældende domænenavn er det samme som eller til forveksling ligner et navn, hvortil der er anerkendt eller indrømmet en rettighed i national ret eller i fællesskabsretten, såsom de i artikel 10, stk. 1, nævnte rettigheder, og domænenavnet:

a) er blevet registreret af indehaveren heraf uden rettigheder til eller retmæssige interesser i navnet, eller

b) er blevet registreret eller bruges i ond tro.«

Første direktiv 89/104/EØF

13 Rådets første direktiv 89/104/EØF af 21. december 1988 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker (EFT 1989 L 40, s. 1) indeholdt en artikel 5 med overskriften »Rettigheder, der er knyttet til varemærket«, som i stk. 1 og 2 bestemte:

»1. Det registrerede varemærke giver indehaveren en eneret. Indehaveren kan forbyde tredjemand, der ikke har hans samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug af

a) et tegn, der er identisk med varemærket, for varer eller tjenesteydelser af samme art som dem, for hvilke varemærket er registreret

b) et tegn, der er identisk med eller ligner varemærket, når de varer eller tjenesteydelser, der er dækket af varemærket, er af samme eller lignende art som dem, der er dækket af det pågældende tegn, og der som følge heraf i offentlighedens bevidsthed er risiko for forveksling, herunder at der er en forbindelse med varemærket.

2. En medlemsstat kan ligeledes træffe bestemmelse om, at indehaveren kan forhindre tredjemand, der ikke har hans samtykke, i at gøre erhvervsmæssig brug af et tegn, der er identisk med eller ligner varemærket, for varer eller tjenesteydelser af anden art end dem, for hvilke varemærket er registreret, når varemærket er renommeret i medlemsstaten, og brugen af tegnet uden skellig grund ville medføre en utilbørlig udnyttelse af varemærkets særpræg eller renommé, eller sådan brug ville skade dette særpræg eller renommé.«

14 Direktivets artikel 8 med overskriften »Licens« havde følgende ordlyd:

»1. Der kan gives licens til varemærket for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret, samt for en medlemsstats område som helhed eller for en del af dette. Licensen kan være en eksklusiv eller en ikke-eksklusiv licens.

2. Indehaveren af et EF-varemærke kan gøre de rettigheder, der er knyttet til det, gældende over for en licenstager, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen med hensyn til licensens gyldighedsperiode, den af registreringen omfattede udformning, hvori varemærket må anvendes, arten af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke licensen er meddelt, det område, inden for hvilket varemærket må påføres, eller kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer eller præsterede tjenesteydelser.«

Tvisten i hovedsagen og de præjudicielle spørgsmål

15 Pie Optiek er et belgisk selskab, som driver virksomhed med internetsalg af kontaktlinser, briller og andre produkter til øjnene. Selskabet er indehaver af et Benelux-figurmærke, som indeholder ordtegnet »Lensworld« og et stiliseret verdenskort, som blev ansøgt den 8. december 2005 og registreret den 4. januar 2006 for varer og tjenesteydelser i klasse 5, 9 og 44 i henhold til Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret. Selskabet anvender hjemmesiden www.lensworld.be.

16 Bureau Gevers er et belgisk selskab, som driver rådgivningsvirksomhed vedrørende intellektuel ejendomsret.

17 Walsh Optical driver ligeledes virksomhed inden for branchen for kontaktlinser og andre optikervarer med salg på internettet. Walsh Optical har siden 1998 anvendt hjemmesiden www.lensworld.com og var desuden indehaver af Benelux-varemærket Lensworld, som blev ansøgt den 20. oktober 2005 og registreret den 26. oktober 2005 for varer og tjenesteydelser i klasse 35 i Nicearrangementet. Dette varemærke blev slettet den 30. oktober 2006.

18 Den 18. november 2005 underskrev Walsh Optical en licensaftale (»License Agreement«, herefter »den i hovedsagen omhandlede aftale«) med Bureau Gevers.

19 I henhold til denne aftales § 1 er dens eneste formål at give licenstageren mulighed for at opnå en domænenavnsregistrering i dennes navn, men for licensgiverens regning, at definere hver parts rettigheder og pligter i denne aftales levetid og at indføre en procedure for, hvorledes licenstageren skal give .eu-domænenavnet eller -navnene tilbage til licensgiveren eller til en af licensgiveren udpeget person.

20 I henhold til § 2 i den i hovedsagen omhandlede aftale med overskriften »licensgiverens rettigheder« kan licensgiveren til enhver tid kræve, at licenstageren trækker domænenavnet eller domænenavnene, der er opregnet i bilag 1, tilbage eller omgående og uden omkostninger overdrager domænenavnet til licensgiveren eller en af licensgiveren udpeget tredjemand.

21 Ifølge samme aftales § 3 skal licensgiveren betale licenstagerens honorarer, idet domænenavne i mangel heraf ikke kan registreres, opretholdes eller fornys.

22 Ifølge den i hovedsagen omhandlede aftales § 4, der indeholder licenstagerens rettigheder, skal licenstageren fakturere licensgiveren for sine tjenesteydelser.

23 Blandt de pligter for licenstageren, der er opregnet i nævnte aftales § 5, er pligten til at bestræbe sig på at indlevere en .eu-ansøgning og opnå en .eu-registrering for domænenavnet eller domænenavnene. Licenstageren skal ligeledes anerkende, at licensgiveren ved domænenavnets registrering opnår den fulde ejendomsret, samt anerkende, at dette navn ikke kan bruges på en måde, der er uforenelig med aftalens ordlyd.

24 Det fremgår af de skriftlige bemærkninger fra EURid til Domstolen, at den første del af den trinvise registrering i henhold til kapitel IV i forordning nr. 874/2004 begyndte den 7. december 2005.

25 Samme dag indleverede Bureau Gevers en ansøgning om registrering af domænenavnet »lensworld.eu« til EURid i eget navn, men for Walsh Opticals regning. Dette domænenavn blev tildelt Bureau Gevers den 10. juli 2006.

26 Pie Optiek ansøgte den 17. januar 2006 ligeledes om registrering af domænenavnet »lensworld.eu«, hvilket selskabet fik afslag på under henvisning til den allerede indgivne ansøgning fra Bureau Gevers.

27 Den ansøgning om overdragelse af domænenavnet »lensworld.eu«, som Pie Optiek indgav til voldgiftsretten i Den Tjekkiske Republik, hvilket organ har til opgave at løse tvister om .eu-domænenavne, blev afslået den 12. marts 2007. Pie Optiek fik heller ikke medhold i søgsmålet for Tribunal de première instance de Bruxelles ved nævnte rets dom af 14. december 2007.

28 Pie Optiek har for den forelæggende ret, som denne dom er blevet indbragt for som appelinstans, bl.a. gjort gældende, at den i hovedsagen omhandlede aftale ikke giver Bureau Gevers status af indehaver af ældre rettigheder i henhold til artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 874/2004, og at selskabet heller ikke har rettigheder eller retmæssige interesser i henhold til forordningens artikel 21, stk. 1, litra a).

29 Ifølge Bureau Gevers er genstanden for en varemærkelicensaftale ikke nødvendigvis begrænset til en tilladelse til at drive virksomhed med varer eller tjenesteydelser under dette varemærke, men den kan ligeledes være alle eller en del af varemærkeindehaverens prærogativer, herunder tilladelsen til at registrere et domænenavn.

30 Det er på denne baggrund, at Cour d'appel de Bruxelles har besluttet at udsætte sagen og forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»1) Skal artikel 12, stk. 2, i [forordning nr. 874/2004] fortolkes således, at ordene »indehavere af ældre rettigheder« i en situation, hvor den pågældende ældre ret er en varemærkeret, kan vedrøre en person, som kun har fået varemærkeindehaverens tilladelse til i eget navn, men for licensgiverens regning, at registrere et domænenavn, der er identisk med eller ligner varemærket, uden at have fået tilladelse til at gøre anden brug af varemærket eller brug af tegnet som varemærke, f.eks. til at markedsføre varer eller tjenesteydelser under varemærket?

2) Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, skal artikel 21, stk. 1, litra a), i [forordning nr. 874/2004] fortolkes således, at der foreligger »rettigheder til eller retmæssige interesser i«, selv hvis »indehaveren af ældre rettigheder« har foretaget registreringen af .eu-domænenavnet i eget navn, men for varemærkeindehaverens regning, når denne sidstnævnte ikke er registreringsberettiget i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2, litra b), i [forordning nr. 733/2002]?«

Om de præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål

31 Det første spørgsmål vedrører begrebet »indehavere af ældre rettigheder« i henhold til artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 874/2004.

32 Selv om det i forordningens artikel 10, stk. 1, andet afsnit, præciseres, at der ved ordene »ældre rettigheder« bl.a. forstås registrerede nationale og EF-varemærker, er ordet »indehavere« ikke defineret i forordningen. Forordningen indeholder heller ingen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret hvad angår en sådan definition.

33 I henhold til fast retspraksis følger det af såvel kravene om en ensartet anvendelse af fællesskabsretten som af lighedsprincippet, at ordlyden af en fællesskabsretslig bestemmelse, som ikke indeholder nogen udtrykkelig henvisning til medlemsstaternes ret med hensyn til fastlæggelsen af dens betydning og rækkevidde, normalt i hele Den Europæiske Union skal undergives en selvstændig og ensartet fortolkning, som skal søges under hensyntagen til bestemmelsens kontekst og formålet med den pågældende ordning (jf. bl.a. dom af 18.1.1984, sag 327/82, Erko, Sml. s. 107, præmis 11, af 19.9.2000, sag C-287/98, Linster, Sml. I, s. 6917, præmis 43, og af 22.3.2012, sag C-190/10, Génesis, præmis 40).

34 Endvidere skal en gennemførelsesforordning så vidt muligt fortolkes således, at den bringes i overensstemmelse med bestemmelserne i grundforordningen (jf. dom af 24.6.1993, sag C-90/92, Dr. Tretter, Sml. I, s. 3569, præmis 11, og af 26.2.2002, sag C-32/00 P, Kommissionen mod Boehringer, Sml. I, s. 1917, præmis 53).

35 Eftersom forordning nr. 874/2004 er en gennemførelsesforordning, der er vedtaget i henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 733/2002, skal der tages hensyn til denne forordnings formål og bestemmelser med henblik på at give begrebet »indehavere« en selvstændig og ensartet fortolkning i hele Unionen.

36 I den forbindelse fremgår det af sjette betragtning til forordning nr. 733/2002, at topdomænet .eu blev skabt med det formål at øge det indre markeds synlighed på den virtuelle markedsplads på internettet ved at give en klar forbindelse til Unionen, den tilhørende retlige ramme og det europæiske marked samt at give europæiske virksomheder, organisationer og fysiske personer mulighed for at lade sig registrere i et særligt domæne, der tydeliggør denne forbindelse.

37 Det er under hensyn til dette formål, at artikel 4, stk. 2, litra b), i forordning nr. 733/2002 bestemmer, at alle domænenavne, der ansøges om af ethvert foretagende, der har sit vedtægtsmæssige hjemsted, sit hovedkontor eller sin hovedvirksomhed i Unionen, eller enhver organisation hjemmehørende i Unionen, dog med forbehold af national ret, eller enhver fysisk person med bopæl i Unionen, skal registreres i topdomænet .eu. Sådanne virksomheder, organisationer eller fysiske personer er i henhold til artikel 2, første afsnit, i forordning nr. 874/2004 parter, der er berettigede til at ansøge om registrering af et eller flere domænenavne i det pågældende topdomæne.

38 Det fremgår endvidere af 16. betragtning til forordning nr. 733/2002 og 12. betragtning til forordning nr. 874/2004 samt af denne sidstnævnte forordnings artikel 10, stk. 1, første afsnit, at det i perioden for den trinvise registrering alene er »indehavere af ældre rettigheder, der er anerkendt i eller indrømmet i henhold til national ret og/eller fællesskabsretten«, herunder registrerede nationale varemærker eller EF-varemærker samt offentlige organer, der kan ansøge om registrering af et domænenavn.

39 Det følger heraf, at det principielt alene er indehavere af ældre rettigheder, der har deres vedtægtsmæssige hjemsted, deres hovedkontor, deres hovedvirksomhed eller bopæl i Unionen, som i denne periode er berettigede til at få registreret et eller flere domænenavne i topdomænet .eu.

40 Det følger ligeledes heraf, at for så vidt som artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 874/2004 udvider den kreds af personer, der kan ansøge om registrering under første del af den trinvise registrering til at omfatte indehavere af ældre rettigheder, må disse sidstnævnte på samme tid opfylde kriteriet om tilstedeværelse på Unionens område og i det mindste delvist og/eller midlertidigt råde over den pågældende ældre rettighed på bekostning af indehaveren.

41 Det er nemlig i strid med formålene med forordning nr. 733/2002 og nr. 874/2004 at indrømme en indehaver af en ældre rettighed, som har den fulde rådighed over retten, men som ikke opfylder kriteriet om tilstedeværelse på Unionens område gennem en person, der opfylder det pågældende kriterium om tilstedeværelse, men som ikke end ikke delvist eller midlertidigt råder over den pågældende rettighed, et .eu-domænenavn.

42 Disse konstateringer understøttes af EU-retsakter og af Domstolens praksis, som uden udtrykkeligt at definere ordene »licenstager« og »licens« på området for varemærker indeholder nogle angivelser vedrørende betydningen af disse ord.

43 For det første bestemmer artikel 8, stk. 1, i direktiv 89/104, at der kan gives licens til varemærket for alle eller en del af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke det er registreret. EU-lovgiver ønskede således, at en sådan licens kan gives for licenstagerens brug af et varemærke i markedsføringen af varer eller tjenesteydelser.

44 I henhold til nævnte artikels stk. 2 kan indehaveren af et varemærke gøre de rettigheder, der er knyttet hertil, gældende over for en licenstager, der overtræder en af bestemmelserne i licensaftalen. Det følger af denne bestemmelse, at sådanne bestemmelser ud over licensaftalens gyldighedsperiode kan vedrøre den udformning, hvori varemærket må anvendes i henhold til registreringen, arten af de varer eller tjenesteydelser, for hvilke licensen er tildelt, det område, inden for hvilket der må gøres brug af varemærket, eller kvaliteten af de af licenstageren fremstillede varer eller præsterede tjenesteydelser.

45 I den forbindelse præciseres det i samme direktivs artikel 5, stk. 1 og 2, at indehaveren har en eneret, der giver ham ret til at forbyde tredjemand, der ikke har hans samtykke, at gøre erhvervsmæssig brug – dvs. at foretage erhvervsmæssig anvendelse (jf. i denne retning dom af 29.3.2011, sag C-96/09 P, Anheuser-Busch mod Budějovický Budvar, Sml. I, s. 2131, præmis 144) – af et identisk eller lignende tegn for visse varer eller tjenesteydelser og på visse betingelser.

46 Domstolen har allerede fastslået, at den pågældende eneret tildeles for at sætte varemærkeindehaveren i stand til at beskytte sine særlige interesser som indehaver af varemærket, dvs. at sikre, at varemærket kan opfylde sine egentlige funktioner, og udøvelsen af denne ret bør derfor være begrænset til de tilfælde, hvor tredjemands brug af tegnet gør indgreb eller kan gøre indgreb i varemærkets funktioner. Blandt disse funktioner skal ikke blot henregnes varemærkets væsentligste funktion, som er at garantere varens eller tjenesteydelsens oprindelse over for forbrugerne, men ligeledes varemærkets øvrige funktioner, såsom den funktion, der består i at garantere varens eller tjenesteydelsens kvalitet eller kommunikations-, investerings- eller reklamefunktioner (jf. bl.a. dom af 18.6.2009, sag C-487/07, L'Oréal m.fl., Sml. I, s. 5185, præmis 58, og af 23.3.2010, forenede sager C-236/08 - C-238/08, Google France og Google, Sml. I, s. 2417, præmis 75 og 77).

47 Det skal derfor lægges til grund, at varemærkeindehaveren gennem tildelingen af en licens inden for de grænser, der fastsættes i licensaftalens bestemmelser, tilstår licenstageren en ret til at bruge varemærket til de formål, der henhører under området for den eneret, som varemærket giver, dvs.

erhvervsmæssig brug af varemærket i overensstemmelse med dets egentlige funktioner, navnlig den væsentligste funktion, som er at garantere den pågældende vares eller tjenesteydelses oprindelse over for forbrugerne.

48 For det andet havde Domstolen i dommen af 23. april 2009, Falco Privatstiftung og Rabitsch (sag C-533/07, Sml. I, s. 3327), lejlighed til at undersøge forskellen mellem en tjenesteydelsesaftale og en licensaftale på det immaterialretlige område. Domstolen fastslog i den forbindelse i nævnte doms præmis 29 og 30, at mens tjenesteydelsesbegrebet i det mindste indebærer, at den part, som præsterer tjenesteydelserne, udøver en nærmere bestemt virksomhed mod vederlag, indebærer den aftale, hvorved indehaveren af en immateriel rettighed indrømmer sin medkontrahent en ret til at udnytte denne rettighed mod betaling af et vederlag, ikke, at der foreligger en sådan virksomhed.

49 Det følger heraf, at en aftale som den i hovedsagen omhandlede, hvorved en medkontrahent benævnt »licenstager« mod vederlag forpligter sig til at gøre en rimelig indsats med henblik på at indgive en ansøgning og opnå registrering af et .eu-domænenavn, fremstår mere som en tjenesteydelsesaftale end som en licensaftale.

50 Dette gælder så meget desto mere, hvis en sådan aftale ikke indrømmer den pågældende licenstager en ret til erhvervsmæssigt at bruge det varemærke, der svarer til dette domænenavn i overensstemmelse med dets egentlige funktioner, men anerkender, at det domænenavn, han lader registrere i overensstemmelse med forpligtelsen, forbliver licensgiverens eksklusive ejendom, samt bekræfter, at han ikke vil bruge dette domænenavn på nogen måde, der er uforenelig med aftalens ordlyd.

51 Det er i den forbindelse af mindre betydning, at en sådan aftale præciserer, at den navnlig har til formål at gøre det muligt for licenstageren at registrere et domænenavn i eget navn, men for licensgiverens regning, såfremt denne mulighed ikke tjener andet formål end at gøre det muligt for medkontrahenten at opfylde sin forpligtelse til at registrere domænenavnet eller domænenavnene mod vederlag, og den således alene er rent accesorisk i forhold til denne forpligtelse. Som generaladvokaten anførte i punkt 49 og 53 i forslaget til afgørelse, indebærer en tilladelse til at registrere et varemærke som .eu-domænenavn på ingen måde, at indehaveren af dette varemærke tilstår sin medkontrahent en ret til erhvervsmæssigt at bruge dette i overensstemmelse med dets egentlige funktioner.

52 Det følger heraf, at en aftale som den i hovedsagen omhandlede ikke kan anses for en varemærkeretlig licensaftale. En medkontrahent, der har til opgave at registrere et .eu-domænenavn for indehaveren af det omhandlede varemærke, kan ikke kvalificeres som en »indehaver af ældre rettigheder« i henhold til artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 874/2004.

53 På baggrund af ovenstående betragtninger skal det første spørgsmål besvares med, at artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, i forordning nr. 874/2004 skal fortolkes således, at ordene »indehavere af ældre rettigheder« i en situation, hvor den pågældende ældre rettighed er en varemærkeret, ikke omfatter en person, der af indehaveren af det pågældende varemærke udelukkende er bemyndiget til i eget navn, men for varemærkeindehaverens regning, at registrere et domænenavn, der er identisk med eller ligner det pågældende varemærke, uden at denne person i øvrigt er bemyndiget til at bruge dette varemærke erhvervsmæssigt i overensstemmelse med dets egentlige funktioner.

Det andet spørgsmål

54 Henset til det svar, der er givet på det første spørgsmål, er det ufornødent at besvare det andet spørgsmål, der er stillet af den forelæggende ret.

Sagens omkostninger

55 Da sagens behandling i forhold til hovedsagens parter udgør et led i den sag, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagens omkostninger. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

Artikel 12, stk. 2, tredje afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2004 af 28. april om generelle retningslinjer for implementeringen af topdomænet .eu og dets funktioner samt principperne for registrering skal fortolkes således, at ordene »indehavere af ældre rettigheder« i en situation, hvor den pågældende ældre rettighed er en varemærkeret, ikke omfatter en person, der af indehaveren af det pågældende varemærke udelukkende er bemyndiget til i eget navn, men for varemærkeindehaverens regning, at registrere et domænenavn, der er identisk med eller ligner det pågældende varemærke, uden at denne person i øvrigt er bemyndiget til at bruge dette varemærke erhvervsmæssigt i overensstemmelse med dets egentlige funktioner.

Underskrifter